

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਮਾਉਨੀ) ਆਰ.ਆਈ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਸ— ਜਵਾਬਦੇਹ

2011 ਦਾ CWPNo.979

04 ਜੁਲਾਈ 2013

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226 - ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ-ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ,
2003 - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਭਾਰਤੀ ਜੰਗਲਾਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ - 2001 ਵਿੱਚ ਡਵੀਜ਼ਨਲ

ਜੰਗਲਾਤ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ - ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ, tlicCVC, ਹਰੇਕ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ CVC ਆਰਕ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਟਾਫ ਨੂੰ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। 'ਇਲੀ ਟੂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ, ਕਾਰਵਾਈ-ਵਿੱਚ-ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ। ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਵੀਯਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਿਟਿਸ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਯੂਟੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਸਕਰੀ ਮੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀਆਂ ਸੌਖੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਦਾਲਤ ਵੇਡਨਸਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 28)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੌਖੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦਾ ਜੋ CVC ਦੁਆਰਾ 24.4.2008 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਸੀਵੀਯਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਈਓਨ ਸੀਆਈ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। rc-ਵਿਚਾਰ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

(ਪਰਾ 28)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। CVC ਤਰਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਚੰਗਾ, ਮਾੜਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੌਕਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸਾਰਤਾ ਗਧੇ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ" ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮੀ" ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਉਪਕਰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਸਲੂਕੀ" ਸਾਰਥਕਤਾ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਰਾਜ ਦੀ ਲੀਰੀ ਐਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਕਵੇਂ ਸੌਖੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਵੀਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇ ਵਜੋਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(Para 29)

(ਪਰਾ 34)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, 1 ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 (ਪੀ-9) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਨ ਐਕਟ, 2003 ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਤਾੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਚਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, CVC ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ CVC ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਪਗਨਡ OM ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(ਪਰਾ 37)

ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ 24.4. ਦੀ 24.4. ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। 2008 (P-9) ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ OM ਸਸਟੇਨੇਬਲ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 39)

ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵਿਪਨ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ.

ਸਜੇ ਜੋਸ਼ੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਪੈਨਲ ਵਕੀਲ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਿਤਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਜੰਗਲਾਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। Ie ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ 9.4.1997 ਨੂੰ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੰਗਲਾਤ ਅਫਸਰ (DFO) ਵਜੋਂ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ 22.6.2001 ਤੱਕ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ। 'ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਡੈਸ ਮੈਸ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ.ਸੰਧੂ (ਰਿਟਾਇਰਡ) (ਛੋਟੇ 'ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ.ਸੰਧੂ') ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਡੀ.ਐਫ.ਓ., ਰੋਪੜ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ.ਸੰਧੂ ਨੇ 17.7.1996 ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 4.94 ਹੈਕਟੇਅਰ ਅਤੇ 0.9 ਹੈਕਟੇਅਰ (ਲਗਭਗ 15 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ) ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੋੜਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ 400 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਜੰਗਲਾਤ (ਸੰਰੱਖਣ) ਐਕਟ, 1980 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਡੀਐਫਓ, ਰੋਪੜ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਸਟਾਫ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। 1 ਅਰਬਾਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਸੰਭਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਜੋ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਦੀ ਇਲੀ ਦਰਖਾਸਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਨ ਆਫ ਕਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ। ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ 400 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 15 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੋੜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਡੀਐਫਓ ਰੋਪੜ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਰਨਲ ਬੀਐਸ ਸੰਧੂ ਨੇ ਕੁਝ ਜੰਗਲੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡੀਐਫਓ ਰੋਪੜ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਨਲ ਬੀਐਸਸੰਧੂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 6 ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੋਪੜ। 'ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ vidc ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 183 ਮਿਤੀ 7.4.1924 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 'ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਣਨ ਲਈ ਬਲਾਕ ਅਫਸਰ (ਫੋਰੇਸਟਰ) ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮਿਤੀ 7.4.1924 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ, ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਛੇ ਸੌਖਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਵਿਭਾਗ। 'ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੰਗਲਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੌਖਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਜੂਨ, 2001 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੋਪੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਫੋਰੈਸਟ ਹਿੱਲਜ਼ ਗੋਲਫ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਕਲੱਬ, ਡਬਲਯੂਡਬਲਯੂਆਈਸੀ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਦਸਮੇਸ਼ 1 ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2004 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1134, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੂਓ-ਮੋਟੋ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 12.10.2004 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ (viii) ਅਤੇ (ix) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“(viii) ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਬੀਮ (SIT) ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਜੰਕਸ਼ਨਰੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪਿੰਡ ਕਰੌਰਾਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਖਰੜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਫਾਰੈਸਟ ਹਿੱਲ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ;

(ix) ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ/ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਕੀ "ਬੇਨਾਮੀ" ਹੈ

ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ। ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਪ੍ਰਬੰਧਨ) ਐਕਟ, 1988 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। "

(3) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 74 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕਰੌਰਾਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਖਰੜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੰਗਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਵੱਲੋਂ ਫਾਰੈਸਟ ਹਿੱਲ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਮੇਤ ਗੈਰ-ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਐਸਆਈਟੀ ਲੋਬ ਹੈੱਡ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਡੀਆਈਜੀ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਡੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ, ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਏ.ਐੱਸ.ਐੱਲ.ਪੀ. ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। 'ਇਲੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 12.10.2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੱਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 13(1)(ਡੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 7.4.2006 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੰਡੀਅਨ ਫਾਰੈਸਟ ਐਕਟ, 1927, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਪ੍ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1900 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 12। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ., ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੌਖ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(5) ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਣ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ 1'orcst ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ IFS ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਓ, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਤਵਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'Ilicrc ਧਾਰਾ 197 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, thccmploymcnt ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(6) ਪਰਸੋਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 10.9.1979 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

JASJIT SINGH SAMUNDRI v. UNION 01- INDIA 968
AND OTHERS (*Rajiv Narain Raina, J.*)

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1988 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏ.ਐਚ. ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ। ਇਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, OM ਮਿਤੀ 10.9.1979 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੌਖਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 197 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੀਵੀਸੀ), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੈਨੂਅਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ 10.5 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

"10.5 AU ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਹ ਪੱਕਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 197, ਸੀਆਰ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਪੱਕੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਐਕਟ, 1947. ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰਮ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 197, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। 'ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(7) ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ.

ਟੌਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ.ਸੰਧੂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਛੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਛੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸੀਜੇਐਮ, ਰੋਪੜਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰੋਪੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਛੇ ਸੌਖੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੂਨ, 2001 ਵਿੱਚ ਰੋਪੜ ਛੱਡ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 2.11.2001 ਨੂੰ ਡੈਮ ਉਮਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। D1 ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ; ਓ, ਰੋਪੜ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਬੀਆਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਾਰਿਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਚੁੱਪ ਧਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। 11c ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ।

(8) ਜੇ ਟਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸੌਖਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੀਬੀਆਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ 17.12.2008 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਬੀਆਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਬੀਆਈ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਸੀਬੀਆਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਬੀਆਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੀਜੇਐਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ 6 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਰੋਪੜ ਅਤੇ ਫਾਲੋਅਪ ਐਕਸ਼ਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਮੰਜੂਦ ਹਨ। ਜੂਨ, 2011 ਦੀ ਫਾਲੋ-ਅੱਪ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸਾਂ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੌਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 'ਇਹ ਕਾਪੀਆਂ ਇਸ ਲਈ,

ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਕਰਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 30.9.2008 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਕੋਨ1 ਡੈਟ1 ਏਲ

N0.008/AGR/O10/22696

ਗਵਰਨਰ ਆਫ ਇੰਡੀਆ

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਸਤਰਕਤਾ ਭਵਨ, ਬਲਾਕ-ਏ

ਜੀਪੀਓ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਆਈਐਨਏ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਮਿਤੀ: 30.09.2008

ਦਫਤਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ

ਵਿਸ਼ਾ: RC-CHG-2006-A0013, ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ. ਸਮੁੰਦਰੀ, IES, ਤਤਕਾਲੀ DEO,

ਰੋਪੜ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਤਤਕਾਲੀ DCE (P&I), ਇਲੋਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਤਤਕਾਲੀ DEO, ਰੋਪੜ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ

ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਈਓਰੈਸਟ ਮੰਤਰਾਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਨੰਬਰ 150H/2/2008.A VU ਮਿਤੀ 19.08.2008 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਈਓਰੈਸਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। S/Shri JSSamundari ਦੀ ਪਰੀ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਹਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਸ/ਸ੍ਰੀ ਜੇ. ਐਸ. ਸਮੁੰਦਰੀ, ਤਤਕਾਲੀ ਡੀਈਓ, ਰੋਪੜ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਤਤਕਾਲੀ ਡੀਈਓ (ਪੀਐਡਆਈ), ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਤਤਕਾਲੀ ਡੀਈਓ, ਰੋਪੜ।

(3) ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ/ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Sd/-

(ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੁਮਾਰ) ਡਿਪਟੀ
ਸਕੱਤਰ"

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਬੇਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨਕਰਨ ਤੋਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਆਧਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਲੰਬੀ ਘੜੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ।", ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵੇਂ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ Officcr ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਧਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਲਸੀਗੇਸ਼ਨ/ਚੈਟਜੀਸੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ। ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ thc mattcrofrc-ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੀ-ਕੌਨ ਸੀ ਡੀਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ CVChas ਨੇ ਸੰਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।, ਫਿਰ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ/ਵਧੀਕ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾਲ ਟੈਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ। 1 .ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕੂਲਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਅੰਤਮ ਸਾਲਸ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(11) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ CVC ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਮਲਾ CVC ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ 24.4.2008 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ।

(12) 'ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਡਰਾਫਟ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਪੀ-10) ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 16.12.2008 ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਪਰ ਅਜੀਬ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 16.12.2008 ਨੂੰ ਸੀ.ਵੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਘਾਤਕ ਟ੍ਰਿਪ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਾੜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹਲਚਲ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ 27.8.2008 (ਪੀ-11) ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

(13) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੀਵੀਸੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸੀਬੀਆਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਨਪੁਟ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 24.4.2008 ਦੇ CVC ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਰਹੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਲਈ। ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। 'ਇਲੀ ਡੀਓਪੀਟੀ ਸਰਕੂਲਰ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਲਿਆਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(14) ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ 4 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸੀਵੀਸੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਬੀਆਈ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਾਭ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ.ਸੰਧੂ ਦੀ 15 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ. ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਡੀ.ਐਫ.ਓ ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ।

ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 30.9.2008 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਕਾਬ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਵੀਸੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ

JASJIT SINGH SAMUNDRI v. UNION OF INDIA 974
AND OTHERS (Rajiv Narain Raina, J.)

ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਵੱਸ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। 16.12.2008. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸੀਵੀਸੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਖ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 25.11.2009 ਨੂੰ ਨੋਟਿੰਗ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ।

(16) ਇਸੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 19.1.2011 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਖ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਆਰਡਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 27.9.2011 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ vidc ਆਰਡਰ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(17) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ.ਬੈਂਸ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਵਿਭਾਗ ਓਆਈਟੀ ਆਰਕਸੀਸ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'This ਹੈ parawi sc reply fonn ਵਿੱਚ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੌਨ ਸੀਡੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ vidc ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 27.2.2009 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਸੀਬੀਐਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। CVC ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ

(18) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮਿਤੀ 4.7.1997 ਅਤੇ 14.7.1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ/ਰਸੀਸੇਰਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀਆਂ ਸਨ।

ਪਿੰਡ ਕਰੌਰਾਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਖਰੜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਰਾਖੇ, ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਸਰਕਲ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 4.94 ਅਤੇ 0.9 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗਲਾਤ ਸੰਭਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡੀਐਫਓ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੌਰਾਨ 6 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਦਸਮੇਸ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜੰਗਲਾਤ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਵਿਰੁੱਧ 6 ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੂਨ, 2001 ਵਿੱਚ ਡੀ.ਐਫ.ਓ., ਰੋਪੜ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀਬੀਆਈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਏ) ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਤਤਕਾਲੀ ਵਣ ਗਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ

ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੀਜੇਐਮ, ਰੋਪੜ ਐਫਸੀ ਐਕਟ, ਜੇ 980 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀਜੇਐਮ ਨੇ 22.12.2001 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜੂਨ, 1997 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੰਬਰ, 2001 ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਐਫਸੀ ਐਕਟ, 1980 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ 3 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੀਜੇਐਮ, ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(b) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀਐਸ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

(c) ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਦਸਮੇਸ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਫਾਰਮ ਜਲਾਉਜ਼/ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਡੀਐਫਓ ਰੋਪੜ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 04.07.1997 ਅਤੇ 14.07.1997 ਨੂੰ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਆਰ.ਐਫ.ਓ, ਸਿਸਵਾਂ ਨੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਕਰੌਰਾਂ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਡੀ.ਐਫ.ਓ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਯੂਐਸ ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ! ik ਸਰਕਲ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੀਟੀ (ਕੋਚਰੀ), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

(d) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਈ.ਏ. ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੰਗਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸਨੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। , ਗੈਰ-ਜੰਗਲਾਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੰਗਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ. ਡੀ.ਬੀ.ਓ., ਰੋਪੜ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸਗੋਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀਐਸ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਇਆ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ 0.92 ਹੈਕਟੇਅਰ ਅਤੇ 4.94 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ ਜਾਹਰ

JASJIT SINGH SAMUNDRI v. UNION OF INDIA 976
AND OTHERS (*Rajiv Narain Raina, J.*)

ਕੀਤਾ। "

(19) 'ਮੈਂ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਨੁਚਿਤ ਪੱਖ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 20.3.2008 ਨੂੰ ਸੀਬੀਆਈ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਡੀਓਪੀਟੀ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ

ਅਤੇ ਹੋਰ (ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ, ਜੇ.)

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"(i) 'ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਝੂਠ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਮੀਆਂ ਬਾਰੇ CH I ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ii) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜੂਨ, 2001 ਵਿੱਚ ਸੀ.ਜੇ.ਐਮ., ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(ਹਾਇ) 'ਸੀ.ਐਚ./ਰਿਪੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੈ।

(iv) 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ CI 7 , ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਸਰਕਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੀਸੀਸੀਈ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਈਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(v) ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਪੱਖ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(vi) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 4.94 ਹੈਕਟੇਅਰ ਮਾਪ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ।

(vii) ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਭਾਵ ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਰ ਫਾਰ ਨੋਰਸਟਸ (ਸੈਟਰਲ), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ।

(viii) ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਦਸਮੇਸ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ix) 'ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ/ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(x) ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਆਰ.ਡੀ.ਏ. "

(20) Fhc ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ/ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਭੰਡਾਰ ਸੀ। 1 ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ CVC ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 'ਸੀਵੀਸੀ ਨੇ ਮੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ 30.9.2008 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ

ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੀਵੀਸੀ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ vidc ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 16.12.2008 (R-5) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 8.9.2011 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਛੋਟੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੇਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 16.12.2008 ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 19.2.2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-6 ਹੈ। . ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ.ਵੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਨੇ ਆਰ.ਸੀ.-ਵਿਚਾਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਸਨ ਪਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 19.2.2009 ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਸਨ ਜੋ ਆਰਸੀ-ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 19.2.2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 26.2.2010 ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ.ਵੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ., ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਸੀ.ਵੀ.ਓ., ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈਂਦਿਆਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ CB1 ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਇਲੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਵੀ ਅਰਥਹੀਣ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਵੀਸੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ੀਟਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਦੀ ਹੈ।

(22) 'ਇਲੀ ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਆਈਐਫਐਸ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚਬੀਐਸ ਸਿੱਧੂ, ਆਈਐਫਐਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਬਜਾਜ, ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਜੰਗਲਾਤ। ਟਿਲ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਅਤੇ ਇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਸ਼ੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਬਜਾਜ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਪ੍ਰੀਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1900 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫਾਰੈਸਟ ਹਿੱਲ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।, ਫੋਰੈਸਟ ਕੰਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1980, ਇੰਡੀਅਨ ਫਾਰੈਸਟ ਐਕਟ, 1927 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਐਕਟ, 1952।' fhc ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ ਜੰਗਲਾਤ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ, IFS ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੱਡੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ IFS.'fhc ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਨੇ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ: -

“(ਏ) ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਲੰਘਣਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀਬੀਆਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ।

(b) CHI ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ dciai ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਝੰਡਾ 7 ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?

(c) ਫਲੈਗ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਸਟ ਦੇ ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਰ ਨੇ ਪੀਸੀਸੀਈ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਈਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(d) ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਸੰਧੂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 0.92 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ 4.94 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੋਰੈਸਟ ਹਿੱਲ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ

ਲਈ ਸੀ।

(e) /ਡੀਈਓ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਜੂਨ 200J ਤੋਂ ਮਾਰਚ 2002 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ। ਸੀਬੀਜੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ 16.04.2002 ਨੂੰ ਡੀਐਫਓ, ਰੋਪੜ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀਈਓ ਕੋਣ ਸੀ। ਸੀਬੀ2 ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡੀਐਫਓ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Sd/-
16.07.2008"

(23) 1'hc ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਚੀਫ* ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ N/P 12 ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟਿੰਗ 16.7.2008 ਨੂੰ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਹੈ। 19.8:2008 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ੀਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ (F&WL) ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ CVC ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ 19.8.2008 ਨੂੰ SO (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1'hc ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸੀਵੀਸੀ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਲਾਹ 30.9.2008 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 125 'ਤੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਸੀਵੀਸੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟਿੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ

ਇਸ ਦੇ ਆਰਸੀ-ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੀਵੀਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ, 'ਫਲੀਕ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ 24.4.2008 ਦੇ ਇਪਗਨਡ ਓਐਮ ਦੇ ਜੂਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਵੀਸੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। 6.11.2008 ਨੂੰ CVC ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਸੀਵੀਸੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ (1 ; ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.) ਦੀ ਇਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਅਤੇ ਸ਼. ਹਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 (ਪੀ-9)। ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ 8.1.2011 ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ।

(24) ਮੈਂ .ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਪਿਨ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ,

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਜੋਸ਼ੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਪੈਨਲ ਵਕੀਲ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਿਤਾ, ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ੀਟਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(25) ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਅੰਤਮ ਸਾਲਸ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। CVC ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2003 ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ, 1946 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੱਥ ਬਣਨ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ

Coituption ਐਕਟ, 1988 ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ (ਸੈਕਸ਼ਨ 8)। ਸੀਵੀਸੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 1964 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 2003 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2003 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। , 1988. II ਲਗਭਗ 1500 ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ("ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀਸੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 (1) (ਜੀ) ਇਸਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(26) thcAct ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ, ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਬ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(2)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਨਿਯਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(27) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। thcAct ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੌਕਸੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ CVC ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਨੋਡਲ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ CVC ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ "ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਈ ਲਾਈਟ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

(28) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੀਵੀਸੀ, ਹਰੇਕ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਸੀਵੀਸੀ ਆਰਕ ਦਾ ਹਰ ਸਟਾਫ਼, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। 'ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬਤਾ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ-ਵਿੱਚ-ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਹੈ। 1 ('ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨਮਾਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਵਿਤਕਰੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ੱਖੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਦਾਲਤ ਵੇਡਨਸਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, *scedm ਕੁਮਾਰ* ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਜੇਕਰ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ (ਪੀ-10) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ, ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦਾ ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਾਰ ਵਜੋਂ ਵਕਾਲਤ ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਭਾਵੇਂ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇ। 1'ਜਾਂ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਸੰਖ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਆਮ ਸਮਝ, ਬਰਾਬਰੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੋਂ ਹੈ

ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 24.4.2008 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 24.4.2008 ਨੂੰ ਇਮਪੱਗਡ ਓ.ਐਮ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਨੰਬਰ 008/VGJ027

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਰਕਾਰ

ਸਤਰਕਤਾ ਭਵਨ, ਬਲਾਕ-ਏ,
ਜੀਪੀਓ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਆਈਐਨਏ,
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ 110023

ਮਿਤੀ: 24.04.2008

ਸਰਕੂਲਰ ਨੰ. 15/04/2008

ਵਿਸ਼ਾ: ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਬਾਰੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਮੈਨੂਅਲ ਹੇਠ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਮੈਨੂਅਲ, ਵਾਇਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 5.16, ਚੈਪਟਰ-1 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੌਜੂਦਾ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਭਾਗ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੀਵੀਸੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤੀ 06.03.2000 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰ.000/DSP/1 ਰਾਹੀਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚੂਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਵਾਰੰਟਿੰਗ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਨਪੁਟਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸੰਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵੇਂ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਸਲਾਹਾਂ' ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ, ਜੇਕਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ' ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

Sd/-

(ਵਿੰਕਟ ਮਾਬੁਰ)

ਉਪ ਸਕੱਤਰ ਸ

ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਚੌਕਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ। "

(29) 'ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤ OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵੀਸੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। CVC ਤਰਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਚੰਗਾ, ਮਾੜਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਬੇਵੱਸ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸਾਰਤਾ ਇੱਕ ਗਧੇ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ।

(30) ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੰਮੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਇਨਪੁਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸੀਵੀਸੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਡੋਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਇ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਅਸਵੀਕਾਰ ਆਧਾਰ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਸੀਵੀਸੀ ਦੇ ਕਠੋਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ "ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਘੜੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ"। ਇਹ ਸ਼ਬਦ 30.9.2008 ਦੇ ਇਪਗਨਡ ਦਫਤਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਨਕੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 30.9.2008 ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ CVC ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ "ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਸੰਸਥਾ" ਜੋ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਪੀਆਈਐਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾਈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਤੀ 30.9.2008 ਦੇ ਮੀਮੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੀਵੀਸੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭਾਰ ਸੀ।' ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਆਦਮੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਆਖਿਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਹੜੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼?

(31) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਓਚਾਰਮ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸੀਵੀਸੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ 30.9.2008 ਦੇ ਓ.ਐਮ. ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਬੇਲਣ ਦੇ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੱਟ ਜੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੁੰਦੀ

ਇਸ ਸ਼ਾਰਟ ਕੱਟ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਓ, OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 (ਪੀ-9) ਦੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਰਸੀ-ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਖੜਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਾਰੂ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਥਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਦਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਜ਼ਨਦਾਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਲਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵੀ ਹੈ।

(32) ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੌਖ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 (ਪੀ-9) ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਸਹਾਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਰਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ 'ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਜਾਂ ਸਿਰਫ 'ਨਵੇਂ ਵਾਧੂ ਤੱਥਾਂ' ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਗਏ। ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ, ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਸਾਰੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 'ਤੇ ਬ੍ਰੇਕਾਂ ਕਿਉਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਓ। ਇਹ ਰਾਏ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਰਾਏ ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ।

(33) ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਬੇਬਸੀ ਅਤੇ ਨੋਡਲ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਵਾਧੂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਇਨਪੁਟਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੀਵੀਸੀ ਨੂੰ ਰਗੜਨ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ। 1 ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀਵੀਸੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। 1 am ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਮੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੁੜ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਊਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਸੰਤੁਲਨ ਜਿਸ ਨੂੰ 24.4.2008 ਦੀ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ OM ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ

ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਵੀਸੀ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਓਐਮ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਸੀਵੀਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੇ ਜੀਵਤ ਟਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਜਨੂੰਨਤਾ ਨਾਲ ਤਰਕ ਲਈ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ OM ਦਾ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਢੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬਤਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ tunc. ਇਹ ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 (ਪੀ-9) ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਫਤ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜੋ ਓਐਮ ਦੀ ਸਟ੍ਰੈਟ ਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਬੱਧ OM ਨੂੰ ਸੱਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

(34) ਮਹਾਬੀਰ ਆਟੋ ਸਟੋਰ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (3) ਵਿੱਚ , ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ" ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ" ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਉਪਕਰਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਸਲੂਕੀ" ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਰਾਜ ਦੀ ਲੀਰੀ ਐਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਢੁਕਵੇਂ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇ ਵਜੋਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹੋਰ (ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰਾਜਨਾ, ਜੇ.)

(35) ਮਨਸੁਖਲਾਲ ਵਥਲਦਾਸ ਚੌਹਾਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੋਂ

(3) (1990)3SCC752

ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਵੀਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਵੀਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੀਵੀਸੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੈਸਾਖੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(36) ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ 4.94 ਹੈਕਟੇਅਰ ਅਤੇ 0.9 ਹੈਕਟੇਅਰ (ਲਗਭਗ 15 ਏਕੜ) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ. ਸੰਧੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੋੜ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 400 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ/ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪਾਰਸਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਕਲੱਬ/ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 6 ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੋਪੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ. ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਸ਼ਵਤ, ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਦਲੀਲ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐੱਸ. ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੀ.ਆਰ.ਸੀ.ਡੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਸਰ-ਇਨ-ਇੰਟਰਕਸਟ ਨੂੰ ਸੋਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ।

(37) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਓ.ਐਮ. ਮਿਤੀ 24.4.2008 (ਪੀ-9) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਜ਼ਿਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2003 ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਤਾੜਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਚਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। I- ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, CVC ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ CVC

ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, OM ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(38) ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ OM ਮਿਤੀ 24.4.2008 ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ PUC ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਨੋਲੀ ਐਨਜੀ ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸਦੀ ਚੇਨ ਓ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਸੋਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 16.12. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ। 2008 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। CVC ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਫ਼ਤਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਮਿਤੀ 30.9.2008 (P-8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 8.3.2010 (ਪੀ-8) 13) ਵੀ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 20.000/- ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(39) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ। I ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 24.4.2008 (ਪੀ-9) ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ OM ਟਿਕਾਊ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਆਰਜੀ-ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 19.1.2011 ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਫਿਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਾਊ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ